

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat een politieambtenaar van het Korps landelijke politiediensten (KLPD):

op 31 december 2007 haar partner, die de betrokken politieambtenaar een paar dagen eerder had bekeurd vanwege te donkere ramen van zijn auto, heeft willen intimideren door op die dag een bezoek te brengen aan hun huis om een nacontrole te doen bij de auto;

daarbij de privacy van haar en haar gezin heeft geschonden door de parkeerplaats van hun woning te betreden zonder eerst aan te bellen om aan te geven dat hij de ramen van de auto wilde bekijken;

vervolgens, nadat zij telefonisch bij de politie geklaagd had over zijn bezoek, was

teruggekomen en had aangebeld, waarbij hij in het gesprek dat volgde ongepaste opmerkingen als "een oogcheck bij Hans Anders" en "misschien vinden uw kinderen het wel stoer dat er hier een agent staat" had geplaatst.

Verzoekster klaagt er verder over dat de beheerder van het KLPD het advies van de klachtenadviescommissie om de klacht, over het betreden van de parkeerplaats van haar woning zonder eerst aan te bellen om zijn doel kenbaar te maken, gegrond te verklaren, niet heeft opgevolgd.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 27 december 2007 nam een politieambtenaar van de KLPD het kentekenbewijs in van de auto van verzoeksters echtgenoot. Het kentekenbewijs werd ingenomen omdat de ruiten te donker zouden zijn. De politieambtenaar had een meting gedaan met de Tintmanmeter.
2. Op 28 december 2007 kwam verzoeksters echtgenoot met de auto bij de KLPD in Driebergen en werd er een nieuwe meting gedaan door een andere politieambtenaar. Deze meting week sterk af van de vorige meting. Bij deze nieuwe meting lagen de waarden ruim binnen de grenzen en werd het kentekenbewijs teruggegeven.
3. Op 31 december 2007 verscheen de politieambtenaar bij de woning van verzoekster om de auto nogmaals te bekijken.
4. Na een telefoontje van verzoekster aan de politie en een telefoontje van haar echtgenoot aan de KLPD, ging de politieambtenaar nog een keer terug naar de woning en belde deze keer aan.

5. Tijdens het gesprek aan de voordeur van verzoekster, legde de politieambtenaar aan verzoekster uit dat hij de auto nogmaals wilde bekijken in verband met de nieuwe meting die was gedaan.

6. Verzoekster is van mening dat de politieambtenaar verzoekster en haar gezin geïntimideerd heeft en hun privacy heeft geschonden door onaangekondigd een bezoek te brengen aan hun woning. Verder vindt verzoekster de opmerkingen van de politieambtenaar tijdens het tweede bezoek ongepast en zij diende op 31 december 2007 een klacht in bij de KLPD.

7. De korpsbeheerder verklaarde de klachten van verzoekster ongegrond bij zijn beslissing van 26 mei 2008.

8. Tijdens de interne klachtbehandeling van de KLPD heeft de onafhankelijke klachtencommissie van de KLPD geoordeeld dat de politieambtenaar eerst het doel van zijn komst kenbaar had moeten maken aan verzoekster, voordat hij verzoeksters auto ging controleren. Door dit na te laten, heeft de politieambtenaar volgens de commissie zijn controlebevoegdheid niet op juiste wijze uitgeoefend.

9. Verzoekster diende vervolgens een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman op 20 april 2009.

Bevindingen

Visie verzoekster

1. De politieambtenaar betrad het erf van verzoeksters woning zonder eerst aan te bellen. Het was 12.00 uur 's middags op oudejaarsdag. Verzoekster was brood aan het eten en nog niet geheel aangekleed en opgemaakt. Verzoekster vroeg zich af wat de politieambtenaar bij hun woning deed, maar zij was niet van plan om niet volledig aangekleed naar buiten te gaan en het de politieambtenaar te vragen. Ze had verwacht dat hij wel aan zou bellen of naar het aan het erf grenzende bedrijf zou lopen. De politieambtenaar was echter verdwenen voordat verzoekster haar brood op had en aangekleed was. De politieambtenaar heeft ongeveer tien minuten voor verzoeksters raam naar verzoeksters auto staan loeren. Verzoekster is van mening dat de politieambtenaar hiermee haar privacy heeft geschonden.

2. Vervolgens belde verzoekster met de algemene politie en haar echtgenoot met de KLPD om te informeren wat er aan de hand was. Nadat verzoekster en haar echtgenoot gebeld hadden, kwam de politieambtenaar terug naar verzoeksters woning en belde deze keer wel aan. Verzoekster deed de deur open en vroeg de politieambtenaar wat de bedoeling was van zijn eerdere bezoek aan haar woning. De politieambtenaar antwoordde dat hij even naar hun auto wilde kijken omdat hij anders misschien een 'oogcheck' nodig zou

hebben bij Hans Anders. Het bleek dezelfde politieambtenaar te zijn die een paar dagen eerder het kentekenbewijs van verzoeksters echtgenoot had ingenomen omdat de ruiten van hun auto te donker zouden zijn. Op verzoeksters vraag waarom de politieambtenaar dan het fatsoen niet had om aan te bellen en uitleg te geven over zijn bezoek, antwoordde de politieambtenaar dat hij vrij op de parkeerplaats bij verzoeksters woning mocht komen, nu er geen hek of verbodsbord was, dat hem daarvan zou weerhouden.

3. De politieambtenaar kwam naar verzoeksters woning omdat een tweede meting van de ruiten van verzoeksters auto sterk afweek van de eerdere meting die hij had gedaan. Volgens verzoekster klopte de meting van de politieambtenaar niet en kwam hij daarom naar hun woning om zijn 'gelijk' te halen. Verzoekster heeft het bezoek van de politieambtenaar op oudejaarsdag als kleinerend en intimiderend ervaren. Het is al vervelend genoeg als je bekeurd wordt, maar volgens verzoekster is het niet de bedoeling dat je daarna ook nog eens privé door de politieambtenaar lastig gevallen wordt.

4. Tijdens het gesprek aan de voordeur van verzoekster beweerde de politieambtenaar ook dat haar kinderen het bezoek van een politieambtenaar op hun erf wel stoer zouden vinden. Toen verzoekster zei dat de politieambtenaar dat dan maar moest vragen aan haar kinderen, zag hij daar van af. Verzoekster vond de opmerking van de politieambtenaar ongepast en de kinderen waren helemaal niet onder de indruk van het bezoek van de agent. Zij vonden zijn gedrag maar stiekem.

Verzoekster en haar gezin hebben in zijn geheel een rotgevoel overgehouden aan de hele gebeurtenis.

5. Verzoekster klaagt erover dat de beheerder van het KLPD het advies van de klachtenadviescommissie om dit klachtonderdeel gegrond te verklaren niet heeft opgevolgd.

Visie van de politieambtenaar

1. De politieambtenaar constateerde op 27 december 2007 dat de voorste zijruiten van de auto van verzoekers echtgenoot donkerder waren dan is toegestaan. Dit werd bevestigd door drie metingen met een geijkte Tintmanmeter en het kentekenbewijs van verzoekers echtgenoot werd ingevorderd.

2. Op 28 december 2007 verrichtte een andere politieambtenaar van de KLPD een tweede meting in Driebergen en toen bleek dat de lichtdoorlatendheid van de ruiten ruim binnen de grenzen lag. Het kentekenbewijs werd teruggegeven.

3. Vanwege het grote verschil van percentages bij de gedane metingen wilde de politieambtenaar de ruiten nogmaals bekijken. Op 31 december 2007 ging hij tijdens zijn surveillance naar de woning van verzoekster. Hij was van plan om te kijken of de auto zichtbaar aanwezig was zodat hij een visuele inschatting kon maken. Toen de

politieambtenaar bij de woning was aangekomen, zag hij de auto naast de woning staan, naast de oprit van een bedrijf. Hij parkeerde zijn motor in een van de parkeervakken van het bedrijf. De politieambtenaar constateerde dat de ramen nu veel lichter waren. Hij heeft nog een aantal minuten via de mobilfoon met een collega gesproken en heeft vervolgens zijn surveillance vervolgd.

4. Na ongeveer een half uur werd de politieambtenaar door de meldkamer opgeroepen dat er een melding binnen was gekomen dat hij de privacy van verzoekster geschonden zou hebben. De politieambtenaar is onmiddellijk teruggereeden naar de woning om tekst en uitleg aan verzoekster te geven.

5. Bij de woning aangekomen parkeerde de politieambtenaar de motor deze keer op de rijbaan. Hij zag verzoekers echtgenoot voor de woning met kinderen rotjes afsteken. Op het moment dat verzoeksters echtgenoot de politieambtenaar zag, liep deze weg. De politieambtenaar belde aan en verzoekster deed de deur open.

6. Verzoekster zei tegen de politieambtenaar dat hij hun privacy had geschonden. Ze vroeg hem waarom hij zijn motor op hun grond had geparkeerd en naar de auto was gelopen. Ze zei ook dat de kinderen getraumatiseerd waren door het bezoek van de politieambtenaar. De politieambtenaar reageerde door te zeggen dat de kinderen het misschien wel stoer vonden. Hij zei dit omdat de kinderen op een hele korte afstand van hem rotjes aan het afsteken waren, terwijl de ouders daar niets van zeiden. Vervolgens mengde ook verzoeksters echtgenoot zich in het gesprek. De politieambtenaar vertelde dat hij verbaasd was over de grote verschillen in de metingen en dat hij met eigen ogen het verschil in de lichtdoorlatendheid van de ruiten wilde bekijken. Daarbij maakte hij de opmerking dat hij geen tintmanmeting zou verrichten als hij de auto in deze staat zou tegenkomen en dat hij anders een oogcheck bij 'Hans Anders' nodig zou hebben. Dit bedoelde hij als humor en slaande op hemzelf.

7. Met betrekking tot het schenden van de privacy verklaarde de politieambtenaar dat het erf van verzoekster op geen enkele wijze is aangeduid als privégrond of verboden terrein. Het betreft een woonhuis met daarnaast een brede oprit die naar een bedrijfshal leidt. Daarnaast liggen ongeveer zes parkeervakken.

Visie korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder is van mening dat de politieambtenaar slechts wilde onderzoeken of de ruiten van verzoeksters auto na 27 december 2007 inderdaad lichter waren. Van het willen intimideren door het bezoek van de politieambtenaar, lijkt geen sprake te zijn.

2. Met betrekking tot het betreden van verzoeksters erf stelde de korpsbeheerder zich op het standpunt dat het erf van verzoekster vrij toegankelijk is voor iedereen en dat het betreden ervan niet valt onder schending van de privacy. Hoewel het beter was geweest

als de politieambtenaar de reden van zijn komst aan verzoekster kenbaar had gemaakt, ziet de korpsbeheerder geen reden waarom de politieambtenaar het vrij toegankelijke erf, grenzend aan een bedrijfsterrein met parkeervakken waar klanten zonder aankondiging welkom zijn, niet had mogen betreden.

3. De korpsbeheerder is de mening toegedaan dat de politieambtenaar zich professioneel heeft opgesteld doordat hij na het ontvangen bericht van de meldkamer naar verzoekster is teruggegaan om alsnog uitleg te geven over de reden van zijn bezoek.

4. Volgens de korpsbeheerder is het niet aannemelijk geworden dat de politieambtenaar zich onheus heeft gedragen naar verzoekster. De uitspraken die de politieambtenaar heeft gedaan zoals 'de oogcheck bij Hans Anders' en dat de kinderen een bezoek van de politieambtenaar misschien wel stoer zouden vinden, maken het oordeel van de korpsbeheerder niet anders, gelet op de context waarin deze uitspraken zijn gedaan.

5. In reactie aan de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder weten dat de leidinggevende van de politieambtenaar heeft uitgelegd dat dergelijke nacontroles niet gebruikelijk zijn. De nacontrole was geen aanvulling op de eerder uitgeschreven bekeuring en is daarop niet van invloed geweest. Het betrof een 'check' om de eigen waarneming te verifiëren. De korpsbeheerder is van mening dat deze check overbodig heeft plaatsgevonden omdat de feiten immers waren vastgesteld met gebruikmaking van een geijkte tintmanmeter. Wellicht was het beter geweest om de visuele check achterwege te laten.

6. De korpsbeheerder heeft het advies van de klachtencommissie niet overgenomen met betrekking tot het onaangekondigd betreden van verzoeksters erf. Hij was van mening dat het optreden van de politieambtenaar wel beter had gekund, maar dat de klacht ongegrond is, nu verzoeksters erf grenst aan een bedrijfsterrein en vrij toegankelijk is. Van schending van privacy of onbevoegd optreden was volgens de korpsbeheerder geen sprake.

II. Oordeel van de Nationale ombudsman

I. Ten aanzien van het schenden van privacy en intimidatie

Het is een vereiste van behoorlijkheid dat de overheid grondrechten, in dit geval het recht op privacy, respecteert. Het recht op privacy is neergelegd in internationale verdragen en de Grondwet. Het recht op privacy betekent dat een bestuursorgaan bij de uitoefening van zijn wettelijke taak in voldoende mate rekening houdt met de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen.

1. De politieambtenaar wilde naar aanleiding van de tweede meting met eigen ogen zien of de ramen lichter waren dan bij zijn eerdere controle en reed daarom naar het huis van verzoekster om te kijken of de auto daar zou staan. Eenmaal bij het huis van verzoekster aangekomen zag de politieambtenaar de auto naast het huis geparkeerd staan op een

parkeerplaats op het erf. Het erf was niet aangeduid als privéterrein en was vrij toegankelijk onder andere voor klanten die (onaangekondigd) naar het aangrenzende bedrijf wilden. Nu verzoeksters erf niet als privéterrein was aangeduid en vrij toegankelijk was, is de Nationale ombudsman van oordeel dat verzoeksters recht op privacy voldoende is gerespecteerd.

2. Voorts is de Nationale ombudsman net zoals de korpsbeheerder van mening dat het wellicht beter was geweest als de politieambtenaar had aangebeld en het doel van zijn komst kenbaar had gemaakt, maar de Nationale ombudsman is van oordeel dat van intimidatie geen sprake is geweest. De politieambtenaar is naar verzoeksters huis gereden tijdens zijn surveillance en het viel binnen zijn bevoegdheid om de auto nogmaals te bekijken. De politieambtenaar wilde slechts ter controle van zijn eerdere waarneming de ruiten van de auto bekijken en het was niet zijn bedoeling dat verzoekster door zijn bezoek geïntimideerd werd. Toen de politieambtenaar via de meldkamer hoorde dat verzoekster had gebeld en dat hij haar privacy zou hebben geschonden is hij dan ook gelijk teruggekeerd naar verzoeksters huis om uitleg te geven. Ook hier is verzoeksters recht op privacy voldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

2. Ten aanzien van de ongepaste opmerkingen

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat ambtenaren burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit houdt onder meer in dat een ambtenaar een burger beleefd te woord staat en geen ongepaste opmerkingen maakt.

Bij verzoeksters voordeur ontstond een gesprek waarbij de politieambtenaar de opmerkingen maakte tegen verzoekster dat hij misschien wel een oogcheck bij Hans Anders nodig had en dat de kinderen zijn bezoek misschien wel stoer zouden vinden. De opmerking die de politieambtenaar maakte over de oogcheck was als humor bedoeld en de opmerking sloeg op de politieambtenaar zelf. De Nationale ombudsman is van mening dat het niet ongepast is voor politieambtenaren om ironische opmerkingen over zichzelf te maken tijdens het uitoefenen van hun functie. Humor kan juist bijdragen aan een beter contact tussen politieambtenaren en burgers. Ook de opmerking dat de kinderen het bezoek wel stoer zouden vinden is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet ongepast, gezien de context waarin de opmerking is geplaatst. De kinderen waren rotjes aan het afsteken vlakbij de politieambtenaar en daarom maakte de politieambtenaar de bewuste opmerking. Het vereiste correcte bejegening is niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

3. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering.

Met betrekking tot het niet overnemen van het advies van de klachtencommissie om de klacht, over het betreden van de parkeerplaats van verzoeksters woning zonder eerst aan te bellen, gegrond te verklaren, oordeelt de Nationale ombudsman ten slotte als volgt. De klachtencommissie is een orgaan dat de korpsbeheerder adviseert tijdens de interne klachtenprocedure van de politie. De korpsbeheerder kan het advies overnemen of niet. De korpsbeheerder is niet verplicht om het advies over te nemen. Wijkt de korpsbeheerder af van het advies van de Klachtencommissie, dan moet hij de reden hiervan aangeven. In dit geval heeft de korpsbeheerder gemotiveerd weergegeven waarom hij het advies van de commissie niet opvolgt. Het motiveringsvereiste is niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klachten over de onderzochte gedraging van het korps landelijke politiediensten, zijn niet gegrond.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond